

DSP-I-051-314/2006

60106
SEKRETARIAAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 6.07.06
nr. 348 podpis. [signature]

Pan
RYSZARD LEGUTKO
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka z dnia 21.06.06r., BPS/DSK-043-384/06 przy którym przekazane zostało oświadczenie Pana Senatora Czesława Ryszke, złożone wraz z innymi Senatorami na 12 posiedzeniu Senatu RP w dniu 8.06.br. w sprawie wyroku Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 1.06.06r., sygn. akt XV W 1655/05, uprzejmie przedstawiam, co następuje:

W pierwszej kolejności pragnę podnieść, że obowiązująca w polskiej procedurze karnej zasada skargowości oznacza, że sądy mają obowiązek rozpoznać każdą skargę, o ile pochodzi od uprawnionego oskarżyciela. Zatem wniesienie, tak jak w niniejszej sprawie, przez policję oskarżenia przeciwko określonej osobie obliguje sąd do rozstrzygnięcia o jej winie bądź niewinności, a w przypadku stwierdzenia winy- do rozstrzygnięcia czy i jaka kara winna zostać wymierzona.

Jak ustalono, kwestionowany przez Pana Senatora wyrok nie jest jeszcze prawomocny, bowiem obwiniony Łukasz Wróbel złożył w dniu 7.06.06r. wniosek o jego uzasadnienie celem wywiedzenia apelacji.

Podnieść należy, że zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy podlegał ocenie niezawisłego sądu i nie może być przedmiotem oceny Ministra Sprawiedliwości jako organu sprawującego nadzór administracyjny nad działalnością sądów powszechnych.

Ocenę, czy konkretne zachowanie się sprawcy było wybrykiem wywołującym zgorznienie, przeprowadza organ orzekający na podstawie towarzyszących czynowi okoliczności.

Pragnę podkreślić, że zasada swobodnego uznania sędziowskiego została zagwarantowana w art.178 ust. 1 Konstytucji, zgodnie z którą sędziowie w sprawowaniu swego

urzędu są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji oraz ustawom. Oznacza to, że sędziowie podejmują swoje rozstrzygnięcia w sposób niezawisły, działając w oparciu o prawo i zgodnie ze swoim sumieniem oraz wewnętrznym przekonaniem. Oznacza to również niedopuszczalność wywierania na sędziego jakiegokolwiek nacisku z zewnątrz na każdym etapie rozpoznania sprawy.

Z tych przyczyn prawidłowość orzeczenia jakie zapadło w wymienionej na wstępie sprawie może być zbadana jedynie w trybie odwoławczym, o ile obwiniony wnieśli apelację do sadu II instancji.

Przedstawiając powyższe, uprzejmie dziękuję Panom Senatorom za zainteresowanie problematyką związaną z wymiarem sprawiedliwości.

2 podpis

Prezydium
Komisji Sprawiedliwości

Krzysztof Jędrzejewicz
Pr. Sekretarz Stanu